



# אכתהוק ארותי

אמא של (1167/13) — תגידי לה:

לפני כעשר שנים גמתי בשכונת נווה-ער, ליד פתח תקוה. ערב חורפי וגשום גרתי, נמצאתי לבדי בבית ופתחתי תשבצים. הייתי אז בת 17, ועוד היה לי זמן לזה. לפתע נכנס הביתה גבר צעיר, הציג את עצמו לפני בשם אלי, התיישב לידי, ותוך זקות מספר השלום לפני מספר תשבצים בלתי-גמורים. לאחר מכן... הטיפור ארוך. הוא בא לבקרני כל שבועיים, הראה את כוחו במשחקי שחמט מבריקים ובי-להטוטים. עטף עצמו במעטה של מיסתורין. ואני, כילדה, הוקסתי ממנו, הערצתי אותו ושנאתיו.

יום בחר אחד גירשתי אותו. הוא הסתלק, ומאז לא ראיתיו. היום אני פשוט סקרנית לפגשו, לשוחח אתו. ניסיתי לחקור אחריו רבות, ולא העליתי דבר.

פרטים עליו: אינני בטוחה כלל ששמו באמת אלי. יש להניח שגילו למעלה מ-30, ונדמה לי שהוא נשוי ואב לילד. הוא נהג לעשן בעצבנות, קצת כמעט, ולפי מושגי אז היה פיקח להפליא, גבוה ורזה, ופניו חיוורים.

אם הוא מעוניין לקרוא את העולם הזה — יתקשר נא אתי דרך המדור...

## ★ ★ ★ לא רק התכתבות

אני מקהה (1167/16) באמת התחמתי לדבריה, כאשר כתבה שאין היא מתכננת לספר לי על מטרה שטורה של התכתבות. יש לה כתיביד נוראי. כזה זרעך וצפוף, כמו אני-לא-רוצה-להגיד-מה של זכובים. ובכן: היא רוצה להת' דעל אז צעיר ככך 19-24, רצוי סטודנט ותל'אביבי. נחמד כמובן, תמונה לא פחות, כמוכן. היא בת 17, אבל אינני בטוחה אם זה יעבור לה.

## ★ ★ ★ שותף לצרות ושמחות

לא, לא, לא. הוא איננו רוצה להתכתב אתך, (1167/17). העניין הוא כזה. הוא נוסע לטיול באירופה, במחצית אפריל עד יוני, וכל מה שהוא רוצה לך הוא "שותף ורע לצרות ולשמחות. עליו להיות נועז, בעל רצון ובעל רשיון וגסיון וגינה על אופנוע וכל רכב אחר". כל המעוניין יפנה אל: רפאל ויפטר, רחוב מצדה 18, רמת-חן. אפשר גם לטלפן, למי לא? — 32516.

## ★ ★ ★ היא תשוב

שמה יהודית בלושטיין (1167/18). היא לא אשמה שהיא היגרה לפני שלוש וחצי שנים לארצות-הברית. כעת היא רק בת 17, והיא דחקה נורא רוצה להתכתב עם בחורים ישר' אליים. תל'אביביים דחקה. כאלה בני 20-25. גם היא מתל' אביב. כעת היא בשמיניות. היא דחקה תחזור לישראל בשנה הבאה. כתובתה: Judy Bluestein, 281E Chester Street, Long-Beach, N.Y., U.S.A.

## ★ ★ ★ אפשר להשתגע

"טוב", אומרים (1167/19). אז אנונו זוג תלמידי שמי' ניה שאינם מתנגדים להתכתב עם מספר בנות. אם רצונך לדעת מדוע פנינו אליך, או בבקשה: אנו מצאים כרגע במשבר, אשר בא עקב המשבר אשר פוקן את הנוער בימינו.

הבנות של סביבתנו, או, נאמר, של אזורנו, פשוט נמא' כן. את כנראה יודעת את זה, איך זה אצל הספסעשרה האלה. כששומעים אותן מדברות, אפשר להשתגע. נבוכיות כזו ואפסיות כזו, ראינו רק עכשיו, לאחרונה. עיקר השיחות הוא, כמוכן, מי נסע לחו"ל ומי חזור, ואיזה גרב יותר כדאי ללבוש, עם תפר או עם בלי תפר (בלי תפר יותר טוב, מאחר שאפשר ללבוש הפוך. זה הספקנו ללמוד). הכתוב כאן אינו אומר שהיינו פעם בתנועת-נוער. שם עוד יותר משעמם, כמוכן.

אז את מבינה, תוך שיחתנו החלטנו לנסות לבחון את שאר הבנות בארץ או מחוץ לשטח פעולתנו. וליכן אנו מעוניינים מאד שהכותבות' תהיינה מאיוור חיפה או תל'אביב. שם נוכחנו שהצורה החיצונית מפותחת מאד. בנות מכוערות הופכות "מעוניינות" בפרצופן, עלילי הבלטת הקומים המכוערים שבפרצופן. בקיצור, שתכתובנה אך ורק התיכות יפות. אנו מניחים או בטוחים אפילו שיש לנו הזכות לדרוש זאת. כמויכן לא חשוב לנו אם הכותבות תהיינה זוג או בת אחת. אנו כבר נתחלק מבלי לריב. סמכי עלינו.

"ועכשיו, באשר לנו. אז אנהנו בסדר, מבטיחים. אנו גבוהים, 182 ומעלה, ולכן בת קטנות לא באה בחשבון. אחד בעל שיער שחור, שני בעל שיער בלונדי.

במחשבה שניה: נגיש שוב שאין הכותבות צריכות להיות שתי חברות. להיפך, מוטב אולי שבת אחת תענה לבד, ומיבטחת לה תשובה. וזה מכיוון ששתי חברות אינן יכלות להיות שתיקה התיכות. מכיוון שהיפה ביניהן בוחרת לעצמה חברה עלובה, מחשש קונקורנציה, והמסכנה הילכת עמה בתקוה לשפר את סיכוייה."

אוף.

## ★ ★ ★ החברה אומרים

עוד שתיים (1167/20) בנות 18-19 מן הסוג של דחקה-אני חסרים-לנו-מחורים-אבל... הן רוצות להתכתב עם שני

סטודנטים נחמדים והכל. נחשו מה שהחברה אומרים עליהן (על-כל' פנים, מה שהן טוענות שהחברה אומרים עליהן).

★ ★ ★ ברברו הוא איש המבקר בבר.

## הפתעה

חיים עטר, משיכון נהה-נאמן 238, רמתיים, מוקסם מד' מותה של נערת השבוע רעייה פלטיאל, האחות הנורכבית (העולם הזה 1165):



עטר

"יהיה כדאי!"

מבטיחים (1167/21), שני חיילים צעירים, המוצאים את עצמם בסביבות תל'אביב ללא מכרה ומודעת — לשתי תל' אביביות צעירות וחמודות, להתכתב עמם. ומי אני שאפקפק בכך?

## ★ ★ ★ כך זה יהיה תמיד?

תראו מה שמצאתי (1167/22): — "בבקשה שמכתבי זה יגיע ל'הוא" — אותו ההוא שאני מחפשת ואינני יודעת מיזה: "אוה! כן, יודעת אנוכי כי אישם מצוי הוא — שכן חייב הוא להימצא אישם. טובב בקצה כלשהו של העולם ומחפש אותי. והנה אני כאן, מחפשת אחריו ואינני מוצאת. האם כך זה יהיה תמיד? הלעולם לא נמצא איש את רעהו? יודעת

## נערת השבוע



פעם היתה עכברת קטנה בשם נואל אדם. היא הייתה נאהגת להיכנס בלילה למיטה ולקרוא ספרים, ולא היה לה בכלל חברים. אפילו לא עכברים.

יום אחד הלכה העכברה למספרה וצבעה את שיערה לי-בלונד חיוור, ומאז שיגעה את אירופה. היא היתה כוכבת הבלט של פרנאטואז סאגאן, הפגישה שהחמצה.

כעת היא מרגישה שיש לה יעוד בחיים. להטיף לכל ה-עכברות ליהפך לבלונדיות. יש לה אפילו מצוות עשי ואל תעשי מוכנות:

"בלונדיות חייבת להיות כולה עיניים ושיער. אני מש' תמשת בהמון צבע ריטים ועפעפיים. אפילו על גבות עיני.

"בלונדיות חייבת להשתמש במעט מאד איפור וצבע שפתיים חיוור מאד.

"בלונדיות חייבת להפיץ ריח נפלא. אני משתמשת בי-כמויות קטנות של בושם יקר, במקום ענני בושם זול.

"בלונדיות חייבת להיראות מאד-מאד נקייה. אני מור' חת שיכבה נדיבה של קרם על פני, לעולם אינני רוחצת אוזנם במים וסבון. אני מורחת קרם גם על ריטי."

אני כי קשים החיפושים, שכן אין אנו יודעים מה דמות לו לנושא חיפושינו — אך אנו עדיין מחפשים... "אנא, רותי, היי חביבה ועזרי לנו למצוא איש את רעהו. אוקיי? הוא חייב למצאני! חייב!! אמרי לו שאני מצפה לו זה עשרים שנה."

★ ★ ★

## הרצוי מהמצוי

היא בת 24 (1167/23), השכלתה תיכונית, כתיבידה נהדר, ואין היא רוצה להפליג בפרטים על הטיפוס שלה. היא אר' מרת שכל הפונה יענה, וכי במשך ההתכתבות יתבחר את הרצוי מן המצוי.

★ ★ ★

## השראה מגנטית

תראי איך הוא כותב, סגן בצבא-הקבע, ואחר-כך אל תבואי בטענות אלי. (1167/24): — "הנושא — רחוק ככך 22, המשרת קצין בצבא-הקבע. מחלתי העיקרית היא ביישנות חוסר-בטחון עצמי בכל הנוגע להתמודדות וגישה למהלכות על שתיים בתוך שמלגיות. צרות, רחבות או שק.

"בימים אלה הגיעו מים עד נפש והניי חש שכל חודש מ'22 שנות חיי, דורש בכוח השראה מגנטית את הנבצר במני להסיג מן הסיבות שפרטו למעלה.

"לא נשאר לי אפוא, אלא לפנות אל הרגש הפטרוטי או האמהי — בחרי את הרצוי לך — שלך, ולבקש את עזרתך. עד כה, הקדמתי המאלפת וכעת, נא פרסמי בשמי מכ' תב... אשר תכנו יפגע ככרך, בנערה נחמדה, עדינת-רגש ופקחית, אשר תהיה מוכנה להתחלק בחיותי בכתב ר/או בעל פה ולסלוח לי מדי פעם על חיספוס כלשהו בהתנהגו' תי. הגיל: 18 עד 22 כולל."

★ ★ ★

## מתם בת חווה

כאילו לא הספיקה לי אחת כמות, היום. (1167/25): — "... אני מעדיפה את חברתך מעל כל חברה גדולה ומור' כבת בחברתך מוצאת אני את הכל, ולא דווקא מתוך סיבה שהינך גבר, אלא משום שיש בך גם מידה רבה של אדם.

"איך חייב להיות קונובה. רצוי מאד שלא תהיה סנוב. אינני מחבת סוג זה של אנשים, ובאם נחונות במידה של רצינות והבנה — מי יודע? אולי אותך חיפשתי... אתה... באם הנך נכון למסע ארוך, ומרגיש עצמך כי אותו אחד אליו אני פונה בשורות אלה — אנא, ענה.

"... אין כל צורך מיוחד, אך באם יש תמונה — מוטב. "רותי, באם ישאלך מי אני — אמרי לו סתם בת חווה. באם ישאל עוד — אני בת 21."

במבט שני — ראיתי שיש שמץ דמיון בין זו לבין נושאת הכותרת "כך זה יהיה תמיד?" מסתבר שהן אחיות.

★ ★ ★

## אוהב נורא מתמטיקה

סימן ההיכר של (1167/26) הוא שהוא אוהב נורא מתמ' טיקה. הוא סטודנט באוניברסיטה התל'אביבית, והוא עניו מאד-מאד. הוא טוען שהוא יפהפה, נחמד וחברמן. הוא רוצה להתכתב עם נערה כבת 17 שתהיה אינטליגנטית וגם אלגנ' טיה. הרי זה בדיוק מה שאת חושבת שאת. ובכן?

## המסטיק נקרע

מכתבה של הסמינריסטית שנמצא ברחוב, שנשלח אלי על-ידי מוצא, ושפירסמתי לפני כחודש, הוא כלום — טוען צעיר אחד בשם יהונתן — שקיבל מכתב לא פחות אופייני לבנות של היום. הוא מבקש לפרסמו. בלי שמות, כמוכן.

"שמע או שאתה משונה או שאני משונה שאני חושבת שמגיע לי איוה מכתב לפחות אחד במשך שלשה שבועות או להמשיך או לסיים החברות אבל ככה אני לא מבינה לא לראות את הפרצוף שלך שלוש שבועות ולמעלה מזה מילא! אבל אפילו שלא אקבל שום מכתב את זה אני פשוט לא מבינה אני יכולה לתאר לי שאם בן החושב שהוא קשור לעצמה קשרי חברות לא יכתוב לה כמה מלים אני לא יודעת אם אתה חי או שאתה מת כבר הפסקתי לחשוב אני גם לא יודעת כמה אתה עוד קשור אלי אם בכלל ישנו דבר כזה מצדך או כותבים מכתב חיובי או שלילי כמוכן אבל לכתוב משהו.

"אני לא יודעת אבל התנהגותך נראית לי כל כך משונה ומפוזרה אני פשוט לא יכולה לתפוס איך אפשר להתנהג בצורה כזו לא למצוא חמש דקות לכתוב מכתב אני מבינה לפחות מתוכנה. אני לא מהארת לי שלא היית גם כל כך הרבה זמן בבית אני כמעט בטוחה שהיית אבל בכל זאת עברת לך ככה על רמתים בקטק גמור בלי להר' אות את פרצופך אפילו. תראה המצב בצורה כזו לא יכול להימשך שאני צריכה לחשוב שיש לי חבר שיושב לו שם בירושלים ולומד ומתעסק בפוליטיקה ולא לשמוע ממנו כלום ולא לדעת מי מעשיו מאומה רק לחכות לאיוה מכתב שגייע פעם ויזמינך לביקור בירושלים משונה מאד לא?

"בכל אופן אם זו היתה התנהגותך תמיד עם חברותיך אני לא מוכנה לסבל יחס כזה אל תחשוב שכלתני מזה אני מאד נעלבתי מהתנהגות מורה זו אין לך שום יחס אלי תכתוב תגידי אבל למשוך אותי כמו מסטיק סתם אני לא מוכנה להמשיך כי מסטיק מושכים מושכים עד שהוא נקרע.

"אני לא אתחיל להתחנן לפניך בבקשה כתוב לי מכתב פשוט תרגיש בעצמך אם אתה צריך לענות על מכתב זה או לא אם לא הרגשת צורך כל הזמן לכתוב אלי מכתב זה יאלצך לענות תשובה ואני מאד מצטערת שיגדול מומנך היקר אבל בשבילי למען ארע עם מצב העניינים."